

ligere, er den stærkt fremtrædende Rolle, de har spillet ved deres Deltagelse i selve Forhandlingerne. Herom skriver det danske »Morgenblad« i en ledende Artikel den 18de August bl. a. følgende:

»Ved Siden af Folkehøjskolens Mænd var der et andet nyt Element, der prægede dette Mødes Forhandlinger i Modsætning til de tidligere. Det var Kvinderne. Ved de foregaaende Møder var det yderst sjældent, at Kvinder tog Ordet; men denne Gang mødte de frem i stort Tal fra alle de nordiske Lande, og de optraadte med saadan Dygtighed, at der utvivlsomt er mange af Kvindesagens tidligere Modstandere, der ved dette Møde har faaet Troen i Hænderne paa, at Kvinderne fuldt ud kan staa Maal med Mændene. De, der havde den Glæde at overvære Frk. *Skram's* Foredrag om Fremtidens højere Pigeskole og Hjemmenes Fordringer til den, var vistnok alle enige om at betragte det som Mødets Glanspunkt, men ogsaa Frk. *Zahles*, den norske Frk, *Wulfsbergs*, den svenske Frk. Adele *Wetterlins* og andre Kvinders Udtalelser hørte til det bedste, der fremkom under Mødet. Fra dette Møde af vil Nordens Kvinder ikke blot blive *besungne* ved de skandinaviske Sammenkomster. De er nu indtraadte som Mændenes jævnbyrdige Medarbejdere; og deres første Deltagelse i Arbejdet har været en glimrende Sejr.«

Ved Siden heraf bør det nævnes, at Kvinderne ogsaa paa det forudgaaende Folkehøjskolemøde paa Sagatun tog livlig Del i Forhandlingerne. Af norske talte Fru Ragna Nielsen, f. Ullmann (Sekretær i Norsk Kvindesags-Forening) varmt og alvorlig for Fællesundervisningen; i Forhandlingen herom deltog fra dansk Side Frkne. Falbe-Hansen og Grundtvig; ja selv en finsk Lærerinde, Frk. E. Sträng, traadte op, idet hun efter Anmodning oversatte sin Landsmands, Folkeskolelærer Pelkonens *finske* Foredrag om samme Æmne paa Svensk. Desuden holdt Frk. C. Löfving et Foredrag om den af hende stiftede svenske Forening »Til det godes Fremme.« Endvidere talte ved Fredsmødet i Gøteborg Frk. Hübner fra Kbhvn. under stort Bifald.

Det er værd at lægge Mærke til, at det netop er i Norge, Kvinderne i saa stort Tal har deltaget i offentlige Forhandlinger. Den norske Præstestand har der mere end i de andre nordiske Lande vist sig uvillig mod Kvindesagen, men ikke en eneste Præst har ved Skolemøderne paa Kristendommens Vegne nedlagt Indsigelse imod at Kvinder »talte i Forsam-